

[Holger Larsen.]

ilde Prædikat at faa sat paa sig, dette at være en moralsk Lazarus, naar det var mit Arbejde for de gamle, der bevirkede, at Ministeren havde brugt dette Udtryk.

Jeg anbefaler endnu en Gang Lovforslaget til hurtig Fremme.

Rahbæk: Det ærede Medlem Hr. Holdgaard begyndte med at udtale noget, som hvilede paa en Misforstaaelse; derfor behøver jo ikke hele Talen at være en Misforstaaelse. Det ærede Medlem sagde, at hver Gang der havde været Forhandling om Forslag til Brændselhjælp, havde Venstre begyndt med at gaa imod og var siden gaaet med. Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at den første Brændselslov, der blev gennemført, blev foreslaaet af Venstres Indenrigsminister, nemlig den nuværende Indenrigsminister Hr. Kragh, og jeg kan ikke tænke mig, at mit Parti ved den Lejlighed er gaaet imod. Jeg mindes heller ikke nogen anden Lejlighed, hvor Venstre er gaaet afgjort imod ved første Behandling; vi har haft vore Indvendinger, saaledes som vi har det i Aar, men jeg husker sikkert ikke fejl, naar jeg mener, at Venstres Ordførere har udtalt noget lignende, som jeg har sagt i Dag, at paa det foreliggende Grundlag kunde vi i alt Fald ikke gaa ind paa at gennemføre det vedkommende Lovforslag; det viste sig imidlertid sidste Aar, at Brændselspriserne steg, og der kom andre Forhold til, som gjorde, at vi mente, at der nu var fremkommet et saadant Grundlag, at vi kunde gaa med. Jeg protesterer altsaa imod det ærede Medlems Udtalelser paa dette Punkt.

Saa siger det ærede Medlem, at vor Afvisning forbavser ham, og den afslører en enestaaende stor Mistillid til Kommunerne. Ja, hvordan var det sidste Aar med Tilliden til Kommunerne? Var det ikke saaledes, da det kom til Stykket, at det ærede Medlem og det ærede Socialdemokrati nok havde Tillid til Kommunerne, naar de kunde faa en vis Refusion, men det ærede Medlem husker sikkert, at vi tilbød at gaa med til det, Forslaget oprindeligt lød paa, nemlig 30 Kr., mod at Refusionsbestemmelserne bortfaldt, men saa var det forbi med det ærede Medlems Tillid til Kommunerne; han mente, de vilde være saa egenlyttige, at naar de ingen Refusion fik, vilde de overhovedet ingenting gaa med til; ellers vilde det ærede Medlem vel nok mene, at de 30 Kr. var mere værd for Aldersrentenyderne end 20 Kr.

Det ærede Medlem siger, at Venstre er

haardhjertet. Jeg maa indrømme, at vi ser saaledes paa det, at denne Sag ikke alene er en Hjertesag; jeg mener ogsaa, det i nogen Grad er en Forstandssag, og i alt Fald ønsker mit Parti ikke alene at tage Hensyn til dem, der skal nyde godt af Loven, men ogsaa til dem, der skal yde de Bidrag, der muliggør en saadan Lovgivning. Jeg er i mangt og meget enig med det ærede Medlem Hr. Vesterager, naar han sagde, at mange af dem, der gennem deres Skatter skal betale til denne Lovgivning, faktisk er daarligere stillet end Aldersrentenyderne. Jeg kender et bestemt Eksempel derpaa; det er ogsaa en gammel Kone — det er gerne gamle Koner, man plejer at nævne, naar man skal fremdrage Eksempler. Jeg talte forleden med en gammel Kone, en af dem, der er gaaet ned i Aldersrente efter den nye Ordning, og jeg spurgte, hvordan det gik, om de nok kunde klare sig med den Aldersrente, de nu fik, og hun svarede: Ja, vi klarer os nok, men det vil jo komme til at gaa ud over nogle andre, vi kan ikke hjælpe Børnene saa meget, som vi kunde før, naar vi skal af med de Par Hundrede Kroner.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen sagde, at de gamle havde regnet med Brændselhjælp i Aar, fordi de havde faaet den hvert Aar. Men det er alt for beskedent af det ærede Medlem at tro, at man slet ikke lægger Mærke til de Taler, han holder i Rigsdagen; jeg er tilbøjelig til at tro, at de gamle lægger særlig godt Mærke til de Taler, der bliver holdt her, naar Aldersrenteloven er til Behandling, og netop efter den udmærkede og fortrinlige Maade, hvorpaa det ærede Medlem slog fast, at der ikke kunde blive Tale om Brændselhjælp i Fremtiden, tror jeg, alle de gamle har været udmærket klar over dette.

Det ærede Medlem siger, at en stor Del af de 12½ pCt. kan medgaa til en enkelt Patients Ophold paa Sygehus. Men Forudsætningen for det hele er jo, at de gamle skal blive staaende i Sygekassen; det er ikke noget nyt, det er noget, vi har hævdet i adskillige Aar, og saa kommer dette Forhold i alt Fald ikke til at foreligge. Men i øvrigt er de 12½ pCt. ikke et tilfældigt valgt Tal; der er virkelig regnet med, at der ogsaa kan blive noget til Brændselhjælp. Men som jeg sagde i mit første Indlæg, under en Ordning med faste Takster vil der altid kunne peges paa Eksempler, og der kan ogsaa nævnes enkelte Kommuner — man har allerede i Dag nævnt Søborg Kommune, og der kan sikkert findes enkelte andre Kommuner —